

deel dit artikel
facebook

OP ZOEK NAAR HET **BOOTGEVOEL**

Een oude BOC racer als familiecruiser

*Wat bezielt een mens om met een oude
56-voets racer te gaan cruisen?*

Simpel: snel en comfortabel zeilen...

Met zweet in de handen sta ik aan het roer. “Ja, laat maar gaan!” Bouke laat de lijn van de mooring schieten en we zijn los. Langzaam slalommen we tussen de boten aan de moorings door. Eén oog vooruit en één op de dieptemeter. We steken 2,70 meter, het water blijkt 2,90 meter diep... In de baai van Toulon hijsen we voor het eerst het 60 vierkante meter grote grootzeil. Even later gaat de even grote kluiver erop. Wat een lappen! We zeilen! Wow, dat loopt! Weer terug aan de mooring vieren we ons succes. Onze nieuwe boot is de *Credit Agricole 1*, de boot waarmee Philippe Jeantot in 1983 de eerste BOC race (singlehanded in vier etappes om de wereld) won.

foto:© bemanning Bo

OPKNAPPER

We keken al langer naar een grotere boot. Bootjeskijken is een hobby van me en zodoende wisten we wat er zoal beschikbaar was. Via www.yachtworld.com stuitten we op de oude *Credit Agricole*, die al jaren ongebruikt aan een mooring lag bij het Zuid-Franse Toulon. We gingen kijken en waren verkocht.

Een opknapper weliswaar met veel meer achterstallig onderhoud dan ons lief was, maar het ontwerp en de bouwkwiliteit maakten dat meer dan goed. In maart 2009 verhuisden we naar Portugal om *Bo* reisklaar te maken; maandenlang waren we aan het klussen tot we in oktober losgooi- den voor de Atlantische oversteek.

VOORGANGER

Dat was vier jaar geleden. Inmiddels wonen Bouke en ik, samen met onze dochters Lieke (7) en Inge (5), op *Bo*. We hebben zo'n 15.000 mijl gevaren op de Noord-Atlantische Oceaan. 's winters in de tropen en 's zomers in het noorden. Onze vorige boot *Vaan* was een aluminium one-off van 35 voet, met een 1.80 meter diepe vinkiel en het roer aan een volle scheg. Een uiterst betrouwbare zeiler. Altijd goed te besturen en meer dan voldoende stabiel (om niet te zeggen wreed.) Het interieur was naar onze maatsta-

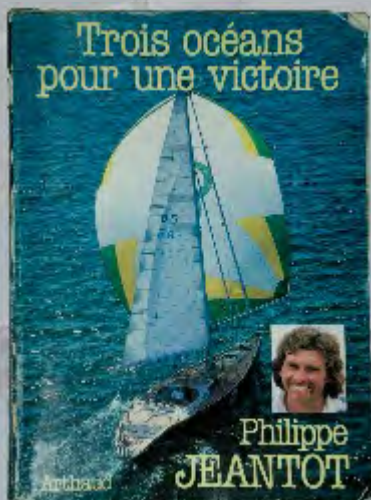
ven net groot genoeg voor ons gezinnetje. Aluminium is ons favoriete materiaal voor reisboten. Redelijk licht en erg sterk. *Vaan* had echter ook minpuntjes: te weinig bedden voor visite, een onrustig zeedrag en misten we het zeilplezier van onze vroegere boot.

EIGENSCHAPPEN

Die combinatie van zeilplezier en bewegingsgedrag is interessant. Een veelgehoorde 'wijsheid' is dat je een keuze moet maken tussen deze twee eigenschappen; het is het een of het ander. Onze ervaring is anders. Het begon op onze *Krullevaar*, een Waarschip 1010 met een iets verdiepte en verzwaarde kiel. *Krullevaar* zeilde heerlijk; hoog aan de wind en op

ruime koersen flink boven de rompsnelheid. Het meest opvallende was hoe ze aanvoelde: als een veel grotere boot. Met haar spitse punt en smalle waterlijn sneed ze meer door golven, dan dat ze er eerst tegenaan voer en er vervolgens overheen hobbelde. Golven van opzij hadden, wederom door de smalle waterlijn, weinig grip op haar, lieten haar nauwelijks waggelen of rollen en dan was daar nog de diepe vinkiel die rolbewegingen effectief dempte. Met name op snelheid was het alsof er een sterke hand onderwater zat.

In 1968 is de **Sunday Times Golden Globe Race** is de allereerste solozeilwedstrijd rond de wereld. De race, in 312 dagen gewonnen door Robin Knox Johnston, verloopt zo dramatisch dat het tot 1982 duurt voor die wedstrijd een opvolger

krijgt. De **BOC Challenge** zeilt in 4 etappes rond de wereld. De race is een Angelsaksisch initiatief, maar de winnaar, Philippe Jeantot, komt uit Frankrijk. Vier jaar later herhaalt hij dat in een boot die speciaal voor die race werd gebouwd. Het is de *Credit Agricole* die in dit verhaal de hoofdrol speelt. De boot is 134 dagen onderweg.

Ondanks zijn dubbele zege is Jeantot zo ontevreden over de BOC dat hij in 1989 zelf de **Vendée Globe Challenge** organiseert. De initiatiefnemer, inmiddels met de vierde *Credit Agricole*, eindigt als vierde. Twee jaar later beëindigt Philippe Jeantot (1952) zijn zeilcarrière. De Vendée Globe is tot de dag van vandaag hét icoon van het solozeilen.

‘1010 VAN 50 VOET’

Dit gevoel wilden we terug en daarom gingen we op zoek naar een ‘aluminium Waarschip 1010 van een voet of 50’. Die lengte was nodig om in een dergelijk slank schip toch iets stahoogte te hebben zonder dat het een lelijk hoog ding zou worden.

Ons budget kwam meer in de richting van een 40 voeter, dus we moesten concessies doen. Zo kwamen we uit bij *Bo*. Wat groter dan wat we zochten en cosmetisch, elektronisch en loodgietertechnisch in slechte staat, maar slank, met een lange waterlijn, een goede vinkiel, sterk en voor solozeilen gebouwd.

In het begin vonden we *Bo* bijna beangstigend groot. Na een paar weken waren we er redelijk mee vertrouwd en al snel werd het de nieuwe standaard en inmiddels willen we niet anders meer. Rolvoorzeilen en een

doorgelat grootzeil vergemakkelijken het varen. De zes meter lange spinnakerbomen vroegen gewenning, maar met een vaste routine met controlelijntjes zijn ook deze goed te hanteren.

Bo heeft voor een belangrijk deel het bewegingsgedrag wat we zochten. Ze vaart rustig. Vanuit de diepe middenkuip zien we regelmatig vervelende zeeën en we verbazen ons er over hoe weinig we daarvan merken.

ZEILPLEZIER

We krijgen ook het zeilplezier dat we zochten. Aan de wind varen gaat goed, maar dat blijft natuurlijk de minder comfortabele koers. Zeker in de passaatwindgebieden zeilden we volop met lekkere achterlijker dan dwarse wind. Dan is het echt genieten. Als het meezit komen we urenlang

niet onder de negen knopen en klokken we regelmatig 12, 13 knoop. En dat met ons hele huis en duizenden kilo's aan belading. Wat hadden er geen idee van hoe prettig het is om hogere daggemiddelden te maken. Het daggemiddelde van onze oversteken is ongeveer 175 mijl. Hierdoor worden oversteken niet alleen korter maar ook comfortabeler, doordat we in gunstiger weer kunnen varen. Het weer op korte termijn is immers beter te voorspellen. Een oversteek 'past' vaker binnen een weergat van een aantal dagen. Dit is natuurlijk ook een veiligheidsaspect.

foto: © Steve Dashed

EENVOUDIG INTERIEUR

Het eenvoudige interieur is na de BOC race ingebouwd, voor charter met grote groepen. We hebben één eenvoudige badkamer en alleen rondom de centrale kombuis is er stahoogte. Voor een 56-voeter is de binnenuimte beperkt, voor ons echter meer dan voldoende. De extra bedden

Ronne en Bouke werden geïnspireerd door de overwegingen van Rodney Johnston, de ontwerper van J Boats, bij het 'Grote Boot Gevoel'. [Je leest Johnston's manifest hier.](#)

die we wilden, worden in de praktijk overigens amper gebruikt. Het aantal logees blijft beperkt en de mensen die komen zijn nabije familieleden of heel goede vrienden. Veel privacy is dan niet nodig. Zeven van de vijftien bedden aan boord zijn dan ook verworden tot bergruimte.

foto:© Bemanning Bo

MINPUNTEN

Een lange boot heeft ook nadelen. Ligplaatsen en hellingbeurten zijn duurder, evenals onderdelen voor de tuigage. Op andere gebieden maakt de grootte ook weer niet uit. De kosten voor 'huishoudelijke apparaten', energievoorziening, elektronica en veiligheidsuitrusting zijn niet afhanke-

lijk van de bootmaat. Een lichte, slanke boot heeft een relatief kleine motor nodig, waardoor de meerkosten zowel in aanschaf als in gebruik verwaarloosbaar zijn. Met onze tweeliter viercilinder varen we ruim anderhalve mijl op een liter bij zeven knopen. Een nadeel van de historie als wedstrijdboot zijn het lage vrijboord en opbouw die de stahoogte beperken.

WEER DOEN

Zouden we het weer doen? Jazeker. We zijn inmiddels voorgoed verpest door de snelheid, het bewegingscomfort en de oersterke constructie van *Bo*. En de volgende boot? Meer van hetzelfde, maar dan ontworpen en gebouwd als reisboot. Dus

weer aluminium, weer een diepe vinkiel en zelfs nog iets slanker en langer. Maar wel met iets meer vrijboord voor stahoogte en een interieur ontworpen voor reizen met een kleine bemanning. Doel hiervan: met een vergelijkbaar vermogen uit zeilen en motor nog sneller en comfortabeler varen. Gemiddeld 200 mijl per dag is het ontwerpdoel....

De afgelopen maanden verkende de Bo-bemanning de oostkust van de Verenigde Staten en Canada. Een van de hoogtepunten van die trip was de ontmoeting met het wereldberoemde cruiser-echtpaar Steve en Linda Dashew, waarmee Ronne en Bouke lange kuipgesprekken hadden over de ideale langeafstandsboot. Het zeilen op hogere breedte bevalt de zeilers goed. Momenteel vertoeven ze met *Bo* in Qaqortoq, Groenland. [Z]

FEITEN EN CIJFERS BO

LOA	: 17.00 m
LWL	: 14.50 m
Breedte	: 4.55 m
Diepgang	: 2.70 m
Zeiloppervl.:	150 m ²
Waterverpl.	: 11.500 kg

